Београд,

Децембар 2005

АЛЕКСАНДАР НОВАКОВИЋ

ОД ДЕСЕТ ДО ЈЕДАНАЕСТ

(драма)

Dramatis personae:

Господин, 50 година, писац у распадању

Девојка, 25 година, пословна жена, у кризи идентитета

Јаки, 30 година, логопед, демонски савезник

Богати, 40 година, болује од недоречености и мањка љубави

Човек, неодређених година, Онај Који Поправља Ствари

Место и време:

Вождовац, паркић, данас

(Празна сцена, на средини су клупа и, иза ње, жбун. Долазе Господин и Девојка, он с леве а она с десне стране. Обоје су зимски обучени. Стану. Гледају се. Затечени су. Господин крене уназад, стане, премишља се, а онда се врати назад. Она се одмакне од њега. Он се труди да гледа у страну. Док му она окреће леђа као да се прави да га не познаје. Господин не зна шта ће па зури у врхове ципела. Клати се. Она вади огледалце, задовољно цмокне језиком и врати га назад у торбу. Затим Господин прилази њој с леђа она се нагло окрене према њему са спрејем уруци, малчице, сасвим мало штрцне а он јој још није у домету. Он дигне руке у ваздух у знак предаје)

Г: Немојте. И ја сам истим поводом.

Д: Откуд вам то?

Г: Шта би иначе нас двоје на овом месту и у ово време.

Д: Ово време је *гоод ас ану.*

Г: Ово место је *бад ас ану.*

Д: Како за кога.А сад, молим вас, продужите својим послом…

Г: Или спреј? Уф, већ сам се уплашио.

Д: Значи нисте?

Г: Ето, нисам.

(Девојка узима пиштаљку коју је зсакрила испод јакне (виси јој око врата И почиње да дува) Несносна писка. Господин се хвата за уши)

Г: Престаните ако Бога знате!

Д: Ја не знам за Бога! Ја сам у адвертајзингу!

(Девојка наставља да пишти)

Г: Девојко,девојко, овде нема никога! Овде ни мафија не залази!

Д: Ви то некоме другоме!

(Девојка пишти изнад границе подношљивости)

Г: Црћи ћу!

Д: Сјајно!

(Девојка дува још неко време а онда сеГосподин једва припридигне док она враћа дах)

Г: Имате добар плућни капацитет. Свака част!

Д(хроптаво). Шта вам то значи? Оставите ви моја плућа на миру!

Г: Извините. Нисам мислио на ваше груди.

Д: А шта фали мојим грудима?

Г: Не знам. Не виде се.

Д: Сад су вам још и мале! Откад су манијаци избирљиви?! И, за вашу информацију, имам јаку тројку али ви то видети не-ћете!

Г: А ко каже да сам желео да их видим?

Д: Ви сте један од оних.

Г: Ма, нисам.

Д: Џабе се кријете. Данас се за сваког зна ко је.

Г: Е, за мене се не зна.

Д: Зна се: чим сте тако скоцкани, чисти, уредни, педантни, ходате као да сте на модној писти, па тај глас…Кладим се да волите мјузикле!

(Господин крене према њој)

Г: Ама, нисам педер!

(Девојка се измиче тражећи спреј по торбици)

Д: Онда сте бисексуалац-манијак! Ти су најгори-крешу све чему куца срца! Не прилазите ми, не прилазите ми! Упомоћ, силују мееее!

Г: Ко,где? Дајте смирите се. овде смо истим послом.

(Девојка вади спреј и шприца га. Господин заурла)

Д: Боли?

(Господин спусти руке са лица и сложи мирну фацу)

Г: Ма не.

(Девојка стоји збуњена. Шприцне у његовом правцу)

Г: Вода.

Д: Погрешан спреј.

Г: Аха.

(Девојка крене да бежи а он је заустави, ухвативши је рукама око струка)

Д: Немојте, молим вас! Немојте, ја сам асексуална!

Г: Ма нећу, смири се и саслушај!

Д: Хоћу ако ме пустите.

Г: па да направиш неку глупост? Нема шансоне.

Д: Нећу.

Г: Знам да хоћеш, заудараш на глупост.

Д: Као и твој афтершејв.

(Господин је зграби чвршће и привије је уз себе)

Г: Чекам њега. Као и ти.

Д: А откад смо ми то на ти?

Г: Чекаш га, јел' тако?

Д: Да. Чекам мога дечка ватерполисту и боље би ти било да побегнеш ако не желиш да ти развлачи црева одавде до Медаковића.

Г: Ти имаш дечка? Занимљиво. Али, ти не чекаш дечка.

Д: А зашто ја не би чекала дечка?

Г: Зато што си сама. И то дуго.

Д: Па кога чекам?

(Господин је пусти)

Г: ЧКПС.

Д: Кога?

Г: Човека Који Поправља Ствари.

Д: Мени није потребан поправак.

Г: Ни мени а ипак сам овде.

Д: За тебе се не чудим.

Г: Али за себе, то да.Слушај, рећи ћу ти најважније детаље а ти слободно понављај за мном.

(Господин седа на клупу и спокојно запали цигарету)

Г: ЧПКС или Човек Који Поправља Ствари је мистериозни човек,нмршав, ситан, елегантан и ћелав, који својим саветима улепшава живот суграђана. Зна се да овде, у овом паркићу на Горњем Вождовцу сваког дана, од 10 до 11 увече ординира, не наплаћујући никоме ништа.Део урбане легенде града за који тврде да постоји и да не постоји.У последње време долази све ређе и ређе па можда и вечерас извисимо. Седни. Обоје смо поранили.Сад је пет до десет.

Д: Нећу да седим.

Г: Океј, седела-не седела тек-поправљаћеш се али у исход сумњам.

Д: А твој исход?

Г: Мој исход. Извини, нисам ти се представио..

(Господин крене да се рукује с њом)

Д: Није битно. Твој исход. Мислиш да си бољи?

Г: Мој исход је распадање, моје садашње стање је распадање.

Д: Не драми!

Г: Не драмим. Распадам се и ускоро ме неће бити.

Д: Болестан си?

Г: Аха.

Д: да није нешто преносно?

(Господин хитро устане и примакне јој се)

Г: Могло би да буде. На крају крајева, данас је и стрес преносан.

Д: Да, и ти мене сад стресираш па бих као, мало да побегнем.

Г. Дај ми руку.

Д: Пусти ме!

Г: Није. Није преносно. А могло би да буде. Бу!

(Девојка се препадне. Господин се церека и враћа на место)

Г: Није преносно и није познато. То распадање је моја лична ствар.

Д: Колико лична?

Г: Колико живот. Колико смрт.

Д: И, шта ће бити с тобом?

Г: Ништа. Само ћу престати. То је све. Неко је искључио дугме. Готово.

(Пауза)

Д: Није ни чудо.

Г: За шта то?

Д: За то твоје »искључивање«.

Г: Је ли?

Д: Тако ти и треба кад имаш негативан став према животу.

Г: А, то је све из главе!? Па то ми реци!

Д: Дабоме, такав си зато што више ниси у послу, ниси у игри, не такмичиш се, ниси конкурентан, пушиш, оматорио си, оћелавио, сигурно испод капута кријеш стомачину. Ниси реевалуирао свој живот и сад ти се то враћа!

Г: А ти си права млада пословна жена!

Д: Јесам.

Г: Гладна каријере и милиона који чекају на тебе.

Д: Да.

Г: Мис прековременог рада?

Д: Боље него ти.

Г: Па да, ја имам негативан салдо.

Д: Управо тако.

Г: Имао сам лош паблик рилејшнз са судбином?

Д:Погодио си.

Г: Нисам више трејд марк, бренд, етикета за потрошаче?

Д: Почињеш да схваташ.

Г: И сад, лепо, да умрем, да пандркнем, ту на клупи, на твоје очи, рецимо? Да се искључим?

Д: Да.

Г: Лепо. Па, да почнемо.

(Господин баци цигарету, згази је. Онда полако устане, гледа је. Смешка се. Намешта шал, дугмиће на капуту. Намигне јој. Пошаље пољубац.Одједном му се осмех изгуби, затетура се и падне на клупу. Девојка благо подврисне и крене да оде)

Г: Оставила би мртвог старца у парку? Каква си ти то особа?

Д: Под један- ти ниси старац.Имаш не више од педесет и мораш да радиш још двадесет и пет година до пензије а под два-да, оставила бих!

Г(озбиљније): Стварно би то урадила?

Д: Да.

Г: Имам ћерку твојих година.

Д: Не сери ми о томе, океј?!

Г: И нећу. Желим ти да се поправиш!

(Господин брзо устаје и одлази)

Д: Где ћеш?!

Г(офф): Не брини. Идем да умрем на миру па ћу да се вратим.

Д: Као вампир?!

Г(офф): Ако тако хоћеш!

Д(за себе): Кретен!

(Девојка се сагиње, узима згажену цигарету и дрхтаво је пали.Долази Човек Који Поправља Ствари или, једноставније, Човек. Она га спази, испадне јој цигарета из уста а онда се сабере, намести одећу и хладним кораком му приђе. Стоје једно насупрот другом на метар раздаљине.Мирна је)

Ч: Реци.

(Девојка му падне на раме и почне да плаче. Ч. је полако тапше по рамену док другом руком. Она се одмакне, сабира се. Ч. покретима мађионичара »створи« марамицу у руци. Д.узима марамицу и издува нос)

Д: Хвала.

Ч: Нема на чему.

(Девојка га загледа)

Д: Па и не изгледате нешто спектакуларно.

(Човек равнодушно слегне раменима)

Д: Вама ни Фото шоп« не би помогао. Људи воле лепе људе. Људе као ја. Људи воле причљиве, комуникативне људе. Људе као ја. Људи воле пословне, имућне људе. Као ја.

Ч: У чему је онда проблем?

Д: Ја немам проблема.

Ч: Наравно.

Д: За разлику од вас. Ко ви мислите да сте?

(Пауза)

Д: И тај став, мислите да сте неки мудрац, да нешто вреди то што помажете неком? Имате ли ви свог менаџера?Агента? Знала сам!

(Пауза)

Д: Колико коштају ваше услуге?

(Девојка крене да вади из торбице)

Ч:Немојте.

Д: Зашто?

Ч: Немате проблем.Зашто да платите?

Д: Не кажем да имам проблем.Желим да се побољшам. То је терапија за успешне људе. Стално побољшавање.Ево, сад ћу да вам дам. Никад не носим много новца са собом. Који вам је рачун? Рајфајзен? Сосијете женерал?

Ч: Немам рачун.

Д: Немате рачун?!

(Девојка се запањи и, усред претрагем, садржај торбице, картица, таблете, мобилни, парфем,остала козметика, марамице, све се изручи са нешто новца на под)

Д: Ево, видите шта сте урадили. Како сте могли!!!

(Долази Јаки, има држање огромантног добричине)

Ј: О, пардон, извњавам се! Доћи ћу касније. Видим да имате …муштерију.

Д: Бриши!!!

(Ј. побегне главом без обзира)

Д: Овде је као на железничкој станици. Један улази, други излази, неки напаљени маторац па сад овај силос, страшно!

(Ч јој помаже да спакује ствари у торбицу. Док јој помаже пружи јој картицу и, овлаш, додирне њену шаку. Она се збуни па узме картицу, стави је у торбу и устаје. Сад је поптпуно хладна те пословна)

Д: Могли би да нађете неки офис. Знам сјајног рекламног стручњака који би вас претворио у интернационални бренд за 24 сата. Он је феноменалан. Знате, он је радио све рекламе, за жваке, пиво, улошке, шта хоћете!

Ч: Нека.

Д: Нека? Ви имате проблем, не ја!

(Човек климне главом)

Д: Коме се ви исповедате?

(Човек неодређено рашири руке и подигне их навише)

Д: Богу? То ни анђели више не раде!

(Девојка се погледа у огледалце)

Д: Изгледам очајно.

(Девојка одлази до клупе, седа, дотерује се али јој не иде. Прилази јој Човек, преузима полако руж па маскару и сређује је. Она се мало дури па се препусти. Кад Човек с њом заврши она се погледа у огледалцету)

Д: ово је боље од Фото-шопа! Не, стварно, ви сте промашили професију. Требало би да сте козметичар, врхунски плаћени, само за џет-сет!

Ч: Хвала вам.

Д: Сад се осећам као да стварно немам проблема.

Ч: А имате их.

Д: Немам.Наравно да имам!

(Девојка крене да плаче а онда се заустави)

Д: Нећу да плачем-размазаће се шминка.

(Девојка плаче као киша и падне Човеку на раме)

Д: Забагована сам, пући ћуууу!

(Тресе се а онда се помало, док је Човек милује ,смири)

Д: Рекла ми је Клариса, то је девојка с којом радим, каже она, први дан на послу: "Главна ствар је да их држиш у полуподигнутом стању." Колегама мораш да се допадаш али не толико да им се дигне чим те погледају али да осете нешто доле. Знам, звучи курвински али била је у праву.Воле те али те не узнемиравају толико. Док год су зурили у ноге и деколте, али онако, помало, то је пролазило. Предлози, идеје, све. Била сам пожељна женска али не и статусни симбол. А ја јесам статусни симбол! Шта је, не верујете?

(Девојка устане и откопча мантил, испод носи леп комплет, укусан али који открива све њене чари)

Д: Ево, јел сад верујете?

(Долази Господин)

Г: Хладни дани у Содоми и Гомори!

Д: Губи се!

Г: Како да се губим кад сам мртав?

(Ч. Устаје и ухвати Г. за руку)

Ч: Теби је теже. Знам.

(Господин климне главом и оде)

Д: Ево, шта сам вам рекла? Све перверзњак до перверзњака! И ти им се после улизуј, закључуј послове, гутај њихове сексистичке вицеве и масне комплименте! И буди мање лепа него што јеси да би им били “полупридигнути!”

Ч: Разумем.

Д: Не разумеш. Ти си мушкарац а ја ћу сад да одем.

Ч: Са таквом шминком?

Д: Са таквом шминком. Па нека плашим свет по улици: Баааааа!

Ч: Не мораш да то будеш.

Д: То? Ја сам постала то? У праву си! Јесам! Да би успела у ВАШОЈ игри ја сам научила ВАШЕ трикове, почела да се понашам као мушкарача,пропушила сам- и то “Житан” без филтера, идем у стрељане и на пецање, пијем пиво као један од ВАС и, знаш ли шта? Моје колеге, они више нису полупридигнути! Сад сам за њих једина, идеални партнер- другар са сисама!А ја више не знам ко сам, нисам мушко, нисам женско, ја сам ТО! Знаш ли кад сам последњи пут спавала с мушкарцем?

(Девојка му прилази, седа му у крило)

Д: Пре две године. И сви ме желе и нико не жели да ми приђе. Да ли ме ти желиш, а? Ни ти. Па да, мене нико нормалан не жели …

(Д. устаје и сабира се)

Д: ….само они скотови са посла а њима нећу дати никад.Кад им даш постајеш дроља и немаш каријеру, само типове који ти плаћају.Имаш каријеру дроље!И, шта кажете на то?

Ч: Идите у кафић. Ту, иза угла.

(Пауза)

Д: Ти то мене зајебаваш?

Ч: Идите у кафић, ту, иза угла. Седните и наручите пиће.

Д: Неко конкретно или…

Ч: Само седните и чекајте неко време. Попијте кафу. Саберите се.

Д: Ја не пијем кафу. Штетна је.

Ч: Као и пушење пикаваца.

Д: Посматрали сте ме?

Ч: Нисам.

Д: И ти си неки перверзњак.

(Ч. се насмеје)

Д: Теби је сад још ово и смешно?

Ч: Идите, сачекајте, одморите се. Биће све у реду.

Д: Мислиш да је све у реду? Због тебе сам дошла у ову запиздину а ти ми говориш да седим и пијем! Да сам знала остала бих кући.

(Човек јој притрчи. Унесе јој се у лице. Говори мирно)

Ч: Да си остала кући не би се добро завршило.

(Пауза)

Д: Шта то значи?

Ч: Значи да се не би добро завршило.

Д: У ком смислу?

Ч: У смислу плана који си имала за данас.У смислу онога што ти је испало из торбе. У смислу искључених телефона и спуштених завеса. У смислу последњег дана Мерилин Монро. У том смислу!

Д: Да, па шта?

Ч: А ти си ипак дошла. Јака си. Иди, наручи кафу.

(Пауза)

Д: Добро. Идем, али немој дуго.

Ч: нећу.

Д: Мој мобилни је 065

Ч: Није потребно. Седни ,наручи нешто, запали,свеједно.

Д: Штетно је.

Ч: Не колико твој план.

(Девојка, још у шоку, одлази. Долази Богати, средње висине, неодређеног изгледа и година. Круто се држи. Ч. покаже на клупу уморно. Б. Седне и гледа пред себе, не помичући се. Долази јаки)

ЈАКИ: А, медитирате! Здраво је то! Ја не бих да вам ометам концентрацију али тако, журим се нешто! Добро, ништа доћи ћу ја касније, важи!

(Ч. се насмехне па седне поред њега, махне му пар пута шаком испред очију. Све се ово дешава необично споро и са дугим паузама)

Б: Мене није и ја нисам. Никога. Никад. Волео. А имам четрдесет.

(Пауза)

Б: А богат сам. Веома. Мхм. Баш јесам. Шта кажете на то?

(Пауза)

Б: Тако сам и мислио.

(Богати одлази. Човек нервозно шета около, протегне се па направи звезду. Долази Господин, благо припит)

Г: Слушајте, мој живот је у потпуном хаосу! Па ја не могу више ни да се напијем ко човек! Одем тамо у кафић, ту иза угла а тамо ме она мала, што ме је оптуживала да сам сексуални манијак стартује! Пита она мене-да ли сам трофејни примерак, егземпларни примерак, специмен,шта ли!

Ч: Статусни симбол.

Г: Е, то!

(Иза грма искочи Јаки)

Ј: Кратка медитација, а?

(Ч.и Г.се препадну)

Г: Немој да ме трезниш!

Ј: Видим да сам на сметњи!

Г: Марш, марш, марш!

(Ј. Побегне. Г. Се окрене према Ч.Пауза)

Г: Ја бих сад, наравно, требао да кажем нешто о мом животу, како је сјебан, опростите на изразу, и тако то. И да објасним моје стање распадања. И да вам кажем све од а до ш. Али ја за то немам храбрости. Кад узмем још један центилитар, децилитар храбрости с ногу ја ћу одмах доћи овде.

Ч: До једанаест.

Г: До једанаест.

(Човек одлази. Долази Јаки,смешка се, фино, услужно)

Ј: Јел сад слободно?

Ч: Као што видите.

(Јаки седа на клупу. Прекрсти ноге на један, па на други начин, па се завали и размакне ноге па промени положај, напне се, нагне напред и склопи руке као да се исповеда)

Ј: Ја сам миран човек. Увек сам био миран човек. Добричина. Људина. Не кажем тако ја него други.

Ч: Није вам пријатно тако.

Ј: У праву сте.

(Јаки скине јакну, подавије је, стави као јастук на клупу ,легне ,опружи ноге које му ландарају преко ивице клупе)

Ч: Није вам хладно?

Ј: Здрав сам ко дрен. Нисам се закашљао двадесет година.

Ч: Ипак, припазите.

Ј: Јесте, ноге ми се смрзну, високи људи имају слабију циркулацију. Хехехе,није ни чудо што су ми стопала стално хладна кад висе преко ивице кревета, и колена висе. Жена ме завитлава због тога. Каже да не постоји кревет за мене, ни приватници то не праве, за толику висину и толику снага. Сто педесет кила и два нула пет!

Ч: Стварно?

Ј: Све мишићи, ништа сало.

(Пауза. Јаки се церека)

Ј: Јао, па ово је као код психоаналитичара. Хајде, питајте ме нешто о мом детињству!

(Човек извуче “нотес” и “бележницу” и седне на ивицу клупе)

Ч: Причајте ми о вашем детињству.

Ј:То је добро, то је баш добро. Све по прописима. Био сам омиљен у кући, омиљен у сдруштву, омиљен код девојчица и омиљен у војсци и на послу.Имам жену и ћерчицу од шест месеци, Милицу, моје злато.

(Вади новчаник и показује слике)

Ј: Ево, ово је моја жена. Лепа је,а? А ово је моја ћерка.

Ч: Дивне су.

Ј:Живимо скромно али поштено. Жена је наставник у основној школи а ја радим као логопед са предшколским узрастом. Диван посао. Испуњава ме.

Ч: Али не потпуно.

(Пауза)

Ј: Не.Не потпуно.Има нешто у мени, нешто око мене.Неки, не знам, зов.Тражи.

Ч: Шта тражи?

Ј: Не желите да знате.

Ч: Реците.

(Пауза)

Ј: Стварно желите да знате.

Ч: Да.

Ј: Шта видите?

Ч: Парк, клупу, жбун.

Ј: Видите ли ваздух? Не. Ја га видим, таласе плавог, зеленог, његово преламање, устајали ваздух канцеларија, индиго таласи помешани са сивим у улици 29. Новембра, златасти ваздух са преливима зеленог на планинама и видим шта плута на њиховим таласима.

(Јаки нагло устане. Шара рукама испред себе по ваздуху)

Ј. : Ту су негде, вребају.Појаве се на двадесет и петом таласу, кад најмање очекујеш.

Ч: Шта то?

(Ј.с е окрене према Ч.)

Ј: Демони. Траже а ја им не дам.

Ч: Шта траже?

Ј: Крв. Мислио сам прво да је у питању, још кад сам имао пет шест година, да мала бића великих црних очију, лелујавих, сланих, љигавих тела као охлађене лигње, мислио сам да ће отићи.

Ч: Али су ту.

Ј: Ту. Негде. Некако.

Ч: И шта кажу?

Ј: Ја сам мислио да сте ви бољи у овоме. Не кажу ништа. Ништа.Али ја знам шта траже.

(Почне да се креће у константним круговима око Ч)

Ч: Час су овде, час онде, нестану па се врате и само траже, траже. И ја се онда напуним гневом, трудим се да рационализујем, потискујем. Мислим,то је због моје прерано набујале снаге, због тога што сам као дете био као и данас, јак, огроман, кракат. И кренем да вежбам, тренирам, избацујем ту енергију, најбољи спотртиста у школи, најбољи на општини, кренем на школске олимпијаде а они су ту, у базену, под кошем, на голу,свуда.

(Ј. Стане)

Ј: Ево га један.

(Ј.замахне и пукне, као да је спљескао муву)

Ј: Побегао. Али, није то. Почнем ја да се интересујем за девојке, а и оне за мене. Један мој друг, тад сам имао осамнаест година, каже ми да су љубав и рад, по Вилхелму Рајху, најважније ствари у животу. Упишем факултет и ко шта ради ја учим, вежбам и јебем, учим и вежбам и јебем, учим и вежбам и јебем,учим и вежбам и јебем!!! А девојке, луде за мном, извештио сам се у томе а и природа ми дала више тамо где је многима закинула и ја- целу ноћ-целу ноћ. Она моли да престанем а ја настављам. И настављам.

(Ј. се тресе, на ивици је суза)

Ч: А ваша жена?

Ј: Упознао сам је кад сам имао двадесет и три. Велика љубав. Оженио се са двадесет и пет. Мирна, повучена женица. И ја сам миран и повучен. И дође дете али они не одлазе.

(Ч. му спусти руку на раме)

Ј: Негде кад сам завршио факултет почео сам да размишљањам о томе како да се смирим на виши, духовнији начин. Хтео сам да се пацификујем.

(Окрене се и потапше Ч. по рамену од чега се овај стресе)

Ј: Погодите које су ми омиљене историјске личности.

Ч: Махатма Ганди, Мартин Лутер Кинг, Улоф Палме.

Ј: Ипак сте ви мајстор. И високо образовани. То ми се свиђа. Јесте, све људи мира, све пацифисти, примали су ударце и гинули за оно у шта верују. Вера је најважнија док не схватите да сте испод ње.Моја снага и моја зверска природа су испод ње.

Ч: зар нисте рекли да су демони криви за то?

Ј: А ви ми верујете,баш потпуно? Демони су ту због мене, они су лакмус-папир, кад их видим ја знам колико је сати, они долазе кад ја хоћу. Ако ја, сад, рецимо, хоћу да подигнем ову клупу, долетеће одмах читаво јато малих балаваца. Хоћете да их видите?

Ч: Не могу да их видим. То само ви можете.

Ј: Али ово можете да видите?

(Јаки зграби клупу и подигне је)

Ј: Ово видите, а? Хоћете да је завртим? Ево иде!

(Ј врти клупу и певуши кловновску мелодију)

ј: Још само данас, код вас, фрик-шоу, луди логопед окреће вртешку смрти! Навали народе, ко буде срећан логопед ће му лично ишчупати срце и појести га на његове очи!

(Долази Господин)

Г: Е,мали, циркус је право низ улицу па лево.

Ј: Терај се у пизду материну!!!

Г: Ево, одмах!

(Господин побегне саплићући се. Јаки тресне клупом о земљу. Пауза)

Ј: Јел вам сад јасно?

(Јаки седа на преврнуту клупу и јечи. Човек крене према њему)

Ј: Не приближавај ми се. Не сада!

(Јаки јечи као да је у агонији. Долази Богати. Седне на другу страну клупе. Ј. зарежи)

Б: Тежак случај, ха?

(Пауза)

Б: Мене није и ја нисам. Никога. Никад. Волео. А имам четрдесет.

(Пауза)

Б: А богат сам. Веома. Мхм. Баш јесам. Шта кажете на то?

(Пауза)

Б: Нисам хтео да платим. А могао сам. Ја могу све да купим. За мале паре. Без кајања. Хладно, промишљено.

(Пауза)

Б: Шта кажете на то?

(Пауза)

Б: Тако сам и мислио.

(Богати одлази. Човек прилази Јаком)

Ч: Окрени се! Немој ту да ми глумиш леђима, окрени се!

Ј: Ево, окренуо сам се.

Ч: На моју страну.

Ј: Ту сам.

Ч: Ти си честит човек. Добар човек. Мислим да све људе које познајеш чиниш срећним, задовољним и сигурним.

Ј: Стварно?

Ч: Стварно.

(Ј. се рукује с њим и продрма га двадесет пута од главе до пете)

Ј: Хвала вам, хвала вам много.

Ч: Због чега?

Ј: Молим?

Ч: Јесам ли разрешио твој проблем?

(Човек га гурне)

Ч: Нисам. Зашто ми се онда захваљујеш? А, мрцино?

Ј: Како?

Ч: Чуо си ме волино. Размажени скоте! Гомило меса, боксероњо! Имаш све што човеку треба а ти идеш около и растерујеш демоне, призиваш их, нема појма више шта радиш! Мислиш да си битан, да те воле? Ти си један обичан слабо плаћени бедник који је напумпао неку пађеницу и направио јој жгебе!Држиш ту бедницу и копиле у новчанику да заборавиш на то какав си ти сероња у ствари!

Ј: Чекај, јел знаш ти шта сад радиш?

Ч: А ти, бесловесна масо? Ти си огавни медвед који се прерушио у пацифисту, што је, бај д вај, опредељење пичкица које се плаше пушке!

(Ј стеже руке као да се једва суздржава да га не одалами)

Ј: С ким ти причаш?

Ч: Ни с ким! Ти не заслужујеш да постојиш! Тебе и такве као што си ти треба утаманити и затрти им семе, тебе, твоју жену ,твоје дете, све који су имали неке везе с тобом, који су те такли макар у пролазу!

(Јаки га зграби једном руком и подигне га у ваздух)

Ч: Јел их сад видиш?

Ј: Толико их је да их више не видим. На хиљаде. Али, ти их нећеш видети.Ти нећеш ништа видети.

(Јаки раскопчава мантил Човека и забија шаку испод јакне, окреће је)

Ј:Сад ћу ти сопственим рукама ишчупати утробу. Гадно, смрдљиво, говна, јетра али, знаш шта ће ми пријати? Да гледам гримасе на твом лицу док те растржем.

(Јаки гурне јаче руку унутра, Човек зајечи. Јаки окреће руку лево-десно. Садистички посматра болне гримасе на Човековом чицу. Одједном, Човеково лице се умири. Јаки стане. Стакласте су му очи)

Ч: Јеси ли сад добио оно што си тражио? Одговор на финално питање: Како је то убити човека?

(Јаки нагло тргне обе руке назад. Човек падне на земљу и смеје се. Јаки гледа руку која је до малочас била испод капута а онда другу)

Ч: Нема их више. Бежи.

(Јаки стоји, клецне коленима као да ће кренути а онда одјури у мрак. Човек устаје, намешта одећу као да ништа није било. Враћа назад на место преврнуту клупу. Окренут је леђима Богатом који долази)

Ч. Да ли је то богати господин? Мхм. Јесте.

(Б.седа до њега.Пауза)

Б: Мене није и ја нисам. Никога. Никад. Волео. А имам четрдесет.

(Пауза)

Б: А богат сам. Веома. Мхм. Баш јесам. Шта кажете на то?

(Пауза)

Б: Нисам хтео да платим. А могао сам. Ја могу све да купим. За мале паре. Без кајања. Хладно, промишљено.

(Пауза)

Б: Ево овако.

(Завлачи шаку у један џеп и баца паре)

Б: И овако.

(Завлачи руку у џеп и баца паре)

Б. И овако.

(Пауза)

Б: Али ја нисам хтео. Нисам. Зато што желим нешто право. Лажан сам, знам, као и већина људи уосталом.

Ч: То вас не правда.

Б: Знам, али ја желим нешто право. Шта кажете на то?

(Пауза)

Б: Тако сам и мислио.

(Богати крене да оде. Стане. Окрене се)

Б: ШТА КАЖЕТЕ НА ТО?!

Ч: Лакше ће камила проћи кроз иглене уши…

Б: Него што ће богаташ ући у царство небеско.Мене то царство и не занима, не знам ни његову хијерархију, ни његове порезнике и полицајце, а нисам чуо ни за небеску администрацију. Бавим се некретнинама а тамо цене парцела и станова не постоје а то значи да је небо слаба инвестиција. Мени треба нешто овде, у овом царству, земаљском. Сада.

Ч: Извините.

(Ч. сакупља новац. Б. га збуњено гледа)

Ч: Мислили сте да нећу узети паре? Грдно сте се преварили.Наставите, наставите.

Б: Дакле, ја не знам одакле да почнем. Да вам помогнем?

Ч: Не треба а да сте имали проблема са почетком то сам већ видео.

Б: Не тражим неког сјајног, неког савршеног, само да је та особа,не знам, да могу да јој помогнем, да може она мени да помогне, да заједно чинимо нешто ако смо већ посебно ништарије.

(Ч: броји новац)

Ч: Аха,аха, само ви причајте. Види, ову новчаницу, нисам пре видео.

Б: да, то је најновија серија, знате како је.

Ч: Не, не знам како је. Верглајте даље.

Б: Немам даље.

Ч: Баш ми не помажете много.

Б: Хоћете да кажете да сам дао све те паре да бих вама помагао?

Ч: Управо тако.

Б: Ма ко сте бре ви?!Лопина она најгора! Ја имам везе које могу да вас за пет минута стрпају у затвор због илегалне психијатријске праксе и ако само…

(Човек му снажно стави шаку на уста док овај мумла испод ње и даље)

Ч: Дакле, признајете да сте за психијатрију. Добро, у нечему се слажемо. А сад, драговићу мој, ако дате реч да ћете правити дуге паузе као и досад, склонићу вам шаку с уста. Може?

(Б климне главом. Ч. гга пусти)

Б: Ако мислите да сте нешто посебно јаки требало би да вас упозорим да имам црни појас…

(Ч му забије паре у уста. Б.се бори да извуче паре из уста)

Ч: Е, ово ће вас уђуткати.Дакле, решење вашег проблема је једноставно: идите до кафића иза угла, тамо је једна уплакана пословна девојка. Утешите је, помозите јој-биће то ново искуство за вас. Четрдесет лета нисте помагали никоме па је сад ред да следећих четрдесет враћате дуг.

(Б. нешто промумла)

Ч: Како ћете је препознати? Има очајну шминку и лако потеже спреј на мушкарце.

(Ч. га потапше по рамену и гурне у мрак)

Ч: А коме ја да се изјадам? Следећи!

(Долази Г. Са свежњем новца у руци)

Г: Неко је оставио лудницу откључану. Малочас ме изљубио неки тип и оставио ми свежањ пара у шаци.

Ч: Ништа. Узмите паре и седните.

Г: Ја бих радије стајао.

Ч: Изволите.

Г: Ја се распадам. То је очито.

(Господин вади флашу из џепа)

Г: Хоћете? Нећу ни ја.Иначе не пијем. Кад погледам у личну карту ја сваки пут изнова откријем да имам педесет година. Кад тражим пореске рачуне, који кажу колико зарађујем, ја нађем и венчани лист и откријем да сам ожењен. Поглед на кћеркину диплому-доказ да имам паметну ћерку од 25 године,негде у Америци. То је све што говори да постојим. Папири.Зар је то све? Јесте ли се некад некоме исповедили?

Ч: Не.А хтео бих.

Г: Мени нећете. Кажем вам. Ја немам више коме ни због чега да се поверавам а још мање имам нерава да неког саслушам.Разумете? Хладно ми је, испод овог капута, у кревету, испод врелог туша, нас запари, само пустара. Арктичка хладноћа.

Ч: И у тој хладноћи има живота.

Г: Микроби, бактерие, алге, лишајеви. Нисам живео, то је оно што знам.

Ч: Кад сте водили љубав, кад сте извели жену на вечеру? Кад сте назвали своју ћерку? Кад сте прошетали градом?

Г: И то је све?

Ч: То је све. Шта би више желели, господине пишче?

Г: Препознали сте ме?

Ч: Да. Више из ваших прича него из ваше појаве. Идите, одморите се и почните све испочетка.

Г: Да живим још двадесет, двадесет и пет година?

Ч: Уз нмало среће да.

Г: А уз више среће?

Ч: уз више среће ће оживети и прошлих педесет година.

Г: Овде сам дођшао само због тога?

Ч: Знате и сами да јесте.

Г: Па, да кренем.

Ч: Крените.

(Господин крене, Човек га задржи и извуче му флашу из џепа. Човек попије флашу наискап)

Ч: Е, сад сте слободни да идете.

(Господин крене па се окрене)

Г: Ја бих јако волео да чујем вашу причу, сигурно је инспиративна али, знате како је, питаће се жена где сам.

Ч: Свакако.

Г: А можда и Марија назове. Моја кћерка, знате.

Ч: Можда.

Г: Назваћу је.

Ч: Урадите тако.

(Господин климне главом и одлази. Човек погледа на сат)

Ч: једанаест сати. Тачно. Ко ли исповеда исповедника, а?

(Човек почиње да се свлачи.Ипсод јакне јец свечано одело, свлачи се док не остане само у доњем вешу. Уредно пресавије одећу и стави је на клупу, затим оде до грма. Извлачи из њега спортску торбу и завежљај. Одећу спакује у торбу. Онда из завежљаја вади крпице- пиџаму, облачи је. Бедна, мусава пиџама. Онда, закопчавајући дугмад на горњем делу, стане)

Ч: Не, то је погрешно.

(Човек скине горњи део, окрене га наопачке и обуче тако да су му дугмад на леђима)

Ч:Хоће ли неко да ме ззакопча?

(И ако му кажу да и ако му кажу не он се благо наклони, узме торбу и оде са сцене. Мрак)

КРАЈ